בס"ד

יום ג', כ' באב תשנ"ז (2 בספטמבר)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

היום אז' דראש חודש אלול.

כתוב בספרי מוסר שיום תמישה עשר באב הוא תחילה ורואש לימי הדין המתחילים במלואו תוקפם מרואש חודש אלול, ורואי לאדם שיתחיל בו בחשבון נפשו על מעשיו מטל השנה.

לפיכך ישנם שנוהגים כאשר כותבים איגרת לחברו מיום לה ואילך, הוא מברכו ב"כתיבה וחתימה טובה", כנהוג אצל הכל מרואש חודש אלול.

ואסמכתא נאה למנהג:

הילולת של "חמישה עשר באב" עולות בגימטריא 928, כאותה גימטריא של "כתיבה וחתימה טובה".

על חודש אלול:

השם "אלול", מקורו בשם הבבלי של החודש "אלולו" שמשמעו, קציר. הוא נזכר במקרא לראשונה בספר נחמיה:

"ותשלם החומה בעשרים ובחמישה לאלול..." [פרק ו', טו]

אלול נקרא "חודש התשובה" וכן "חודש הרחמים והסליחות". מימרה שמורה בפי הבריות היא:

"בחודש אלול דגה שבמים רועדת מאימת יום הדין המתקרב"

משנכנס אלול, מוקדם יום יום בשופר, לעורר את הלבבות, כמו שנאמר: "היתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו?"

בספרדים נוהגים לעורך, החל מרואש החודש או מ-15 בו, "ימי אשמורת" לתורה ולתפילה. ואילו האשכנזים נוהגים להשכים ל"סליחות" החל ממוצאי שבת קודש בשעות האחרונות של הלילה.

יום נעים!
חודש טוב!